

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی شاخص های مسکن در شهرستان های استان خوزستان با استفاده از مدل تاپسیس فازی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدعبدالحسین حسینی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور اهواز و شهردار شهر شوش

خلاصه مقاله:

مسکن یکی از اساسی ترین نیازهای زندگی انسان هاست و به عنوان کوچکترین عنصر تشکیل دهنده ی سکونتگاه ها و به وجود آورنده یکی از پدیده های جغرافیایی به شمار می رود. لزوم توجه به مسکن و برنامه ریزی آن در راستای توسعه ی پایدار شهری در چهارچوب برنامه ریزی هایملی، منطقه ای و شهری، بیش از پیش احساس می شود تا بهره گیری از دانش و تکنیک های برنامه ریزی، مشکلات شهروندان را برطرف کرده و در نتیجه، محیطی آرام همراه با امنیت و آسایش و رفاه برای آنان فراهم شود. هدف انجام این پژوهش تحلیل فضایی شاخص های مسکن در شهرستان های استان خوزستان می باشد. روش تحقیق حاضر مبتنی بر روش اسنادی و توصیفی است. اطلاعات مورد نیاز از نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال 1390 استان خوزستان استخراج شده است. تحلیل یافته ها حاصل از 10 شاخص (برخورداری از واحد مسکونی بادوام، برخورداری از شبکه گاز کشی، برخورداری از آب لوله کشی، برخورداری از تلفن ثابت، برخورداری واحد مسکونی از شبکه برق، متوسط تعداد اتاق در واحد مسکونی، متوسط تعداد خانوار در هر واحد مسکونی، متوسط تعداد اتاق در اختیار هر خانوار، درصد واحد مسکونی استجاری، درصد واحد مسکونی ملکی) بر اساس مدل تاپسیس فازی انجام گرفته است که بر اساس آن شهرستان های استان خوزستان براساس سطح برخورداری از شاخص های مسکن به سه سطح برخورداری، نیمه برخورداری و محروم طبقه بندی شدند که بر اساس آن شهرستان های بهبهان و هفتکل در بالاترین سطح برخورداری از شاخص های مسکن و شهرستان های اندیکا و لالی در پایین ترین سطح برخورداری قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

مسکن، توسعه پایدار، تاپسیس فازی، استان خوزستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1120112>

